

Jednać da ſebi wſchitko na drobnije roſprajicž, a napoſledk džesche: „Dha dha mi liſčik daježe.“ A jón do ruki wſawſhi, wocžini jón, ſo by ſtam hlađał, ſchto w nim piſzane ſteji.

A nowy džiw! Wot zyłeho piſzma njebe na papjerzy ani ſmužki wjazh.

Njeje to ſi někajkim kuſlanjom? Kaf je móžno, ſo ſu wſchě piſzmiſki czeſke?

Směrž njewjedžo, ſchto móhl ſebi myſſlicž, pocža ſi poł mјersazym hložom rěcžecž: „Pſchecžo mi tajfile žort? Wo ſabicižu žadyn žort njeje. A ja njeiſzym ſem ſtajeny, ſo by ſo ſo mnu žortowało!“ — Tu předarja nowe džiwanje ſaja.

Wón ſebi, papjerku wróčzo wſawſhi, wocži trějſche, wobhlada ju předku a ſady, džesche ſi njei ſi woknu, wobhlada ju hiſhcze junu ſi wulſimaj wocžomaj a džesche: „To w zyrfwi widžane piſzmo dyrbí tu tola býcž.“ A woprawdže nihdže ani ſmužcžicžki njebe.

Padnywſhi ſi jeneho džiwanja do druheho džesche duchowny: „Bóh ſwarnuj, ſo bých měl žaneho žorta! Schtož bym wam ſjewił, to ſo mi njeje ſeſdało; a hlowu wſchak tola tež wjeřcžatu nimam. To ſe ſmjertnej pſchiſzahu wobkručžu: ſe ſtróſbymaj wocžomaj bym na liſčiku cžital, ſchtož bym wam prajil. A nětko njewidžu tu ničo, hacž jenož ſmuhu, fotruž bym ſe ſamyſkłom na flézhy, ſo do ſmjercze ſtróžiwschi, ſi nóhcžom ſčinił.“

Dokelž bě ſudnikej ſnate, ſo ma cžehneho muža pſched ſobu, fotryž ma jažný roſum a ſprawnu wutrobu, a dokelž widžesche, ſo jemu ta ezmowa wěž poſoja njea, ſo ſi nim do dlějſcheje roſmoły da. A po dołhim jednanju wurađiſchtaj ſebi: Njeprajmoj nětko hiſhcze žanemu cžlowjekoj wo tym, a naſajtra do měſta ſi ſudnikam pónidžemoj a jim tu cžémnu naležnoſcz pſched wocži ſtajimoj.

V.

Dokelž ſo Bruž hiſhcze njedželu domoj wróčił njebeſche, wupóſla jeho ſtyſkniwa mandželska mužow, ſo býchu ſo ſa nim praſcheli a jeho pytali. Wſchak bě wſchudžom wſchém ſnath, haj ſamo kóždemu džesčzu. Alle wſchě wobhonjenje bě podarmo. Wot ſobothy popołdnja jeho nichtó wohlađał njebe. Wot wjeſných khlamarjow běſche jenož ſkyſchecž, ſo je najſkeřſcho wjele pjenjes pſchi ſebi měl. S teho ſčěhuje, hacž tola dla tych pjenjes ſabitň a potom ſchto wě hdže ſkhowaný njeje.

Teho dla pſchepytowazý ſudnik wobeju, zyrfwiſkeho prjódkeſtejerja a wucžerja, na ſudniſtwo ſkasa, ſo by ſo jeju, tola pak